

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

לפני כבוד השופט נפתלי שילה

המבקשת ר'
ע"י עוה"ד מירי יעקב גביש ועמרם נהרי

נגד

המשיבים
1. ב.ב'
2. מ.מ'
3. ר.ר'
4. א.א'
ע"י עוה"ד כנרת שם אור קולני ואחיאל הלוי

פסק דין

- 1
2 בקשת רשות ערעור על החלטות בית המשפט לענייני משפחה בת"ע 18311-10-20 (כב' השופטת
3 ז'יטניצקי-רקובר) מהימים 6.12.20, 15.12.20, 16.12.20 ו-4.1.21, במסגרתן הורה בית משפט
4 קמא להעביר לעיונו את תיק החקירה של המבקשת במשטרת ישראל, את כתב האישום שהוגש
5 נגדה ואת הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי בעניינה, לשם בחינת אפשרות חשיפתו של החומר
6 הנ"ל לעיני המשיבים.
7
8 א. רקע עובדתי
9
10 1. ביום 4.11.18 נפטר המנוח י' ז"ל (להלן: **המנוח**). המשיבים 1-2 הינם ילדיו של המנוח
11 והמשיבות 3-4 הן נכדותיו של המנוח (בנותיה של בת המנוח שנפטרה לפני המנוח - להלן:
12 **המשיבים**).
13
14 2. ביום 18.2.13 ערך המנוח צוואה שבמסגרתה הוריש את כל עזבונו למבקשת שהיתה
15 המטפלת שלו ועבדה בביתו מטעם חברת הסיעוד (להלן: **הצוואה**). המבקשת מרצה כיום
16 עונש מאסר בגין עבירה שביצעה בשנת 2018.
17
18 3. בחודש דצמבר 2018 הגישה המבקשת לרשם לענייני ירושה בקשה למתן צו קיום הצוואה.
19 כמו כן, המבקשת הגישה בקשה למינוי באת כוחה למנהלת עזבון זמנית של נכסי המנוח.
20 המשיבים לא הגיבו לבקשה וביום 5.6.19 מונתה ב"כ המבקשת למנהלת עזבון זמנית. ביום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 ניתן 25.9.19 צו קיום צוואה לצוואה. מאחר שנפלה טעות סופר בצו קיום הצוואה, ניתן
2 ביום 17.11.19 צו קיום צוואה מתוקן (להלן: **צו קיום הצוואה**).
- 3
- 4 המבקשת טענה שהמשיב 2 השתלט על דירת המנוח, ולכן הגישה בקשה למינוי באת כוחה
5 למנהלת עזבון קבועה. בהיעדר תשובת המשיבים, קבע בית משפט קמא דיון במעמד
6 הצדדים.
- 7
- 8 ביום 10.2.20 קיים בית משפט קמא דיון במעמד הצדדים במסגרתו טענו המשיבים
9 שבכוונתם להגיש התנגדות לקיום הצוואה. במהלך הדיון נשאלה המבקשת בגין איזו
10 עבירה היא מרצה עונש מאסר. ב"כ המבקשת טענה שמדובר במידע חסוי שאין לגלותו בפני
11 הצדדים ועל כן הוצאו המשיבים מהאולם ונותרו בדיון רק המבקשת וב"כ. בתום הדיון
12 ניתנה החלטת בית משפט קמא (להלן: **החלטת ה-10.2.20**) במסגרתה נקבע כי:
13
- 14 **"לא בכדי, בית המשפט זימן היום לדיון הן את היורשת על פי צוואת המנוח מיום ה-18**
15 **לפברואר 2013, וכן את יורשי המנוח, שהם שני בניו. בתיק זה התברר לבית המשפט**
16 **שהגברת מורשעת ומרצה מאסר שקשור בצורה עקיפה לתיק העיזבון. ולכן יש מקום**
17 **לאפשר ליורשים על פי דין להגיש את התנגדותם, אשר תוגש תוך 30 יום מהיום. לאחר**
18 **הגשת ההתנגדות, בית המשפט ידון בבקשה, ויראה האם יש מקום לקיים את צוואת**
19 **המנוח או שמא יש מקום לבטל את צוואת המנוח. בית המשפט מורה שצו קיום הצוואה**
20 **המתוקן, שהוצא ביום ה-17 לנובמבר 2019 אשר הוצא בעניינו של המנוח, י', בטל..."**
- 21
- 22 6. לאור החלטת ה-10.2.20 הגישו המשיבים תובענה שעניינה התנגדות לצוואה (ת"ע 25019-
23 06-20).
- 24
- 25 7. בקשת רשות ערעור שהוגשה ע"י המבקשת על החלטת ה-10.2.20 התקבלה על ידי ביום
26 28.7.20. קבעתי שהחלטת ה-10.2.20 ניתנה בחוסר סמכות וביהמ"ש קמא לא יכול היה
27 להורות על ביטול צו קיום הצוואה בטרם שהוגשה בקשה לביטול הצו לרשם לענייני ירושה
28 ובטרם שהרשם העביר את הבקשה לביהמ"ש קמא. משכך, קבעתי כי החלטת ה-10.2.20
29 מבוטלת (רמ"ש 24550-03-20).
- 30
- 31 8. ביום 12.10.20 הועברה לביהמ"ש קמא מהרשם לענייני ירושה הבקשה לביטול צו קיום
32 צוואה שהגישו המשיבים (ת"ע 18311-10-20).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 ביום 10.11.20 הגישו המשיבים לביהמ"ש קמא "בקשה לצו גילוי ו/או עיון בראיות
2 מהותיות בהסכמת היועמ"ש" (להלן: **הבקשה לגילוי ועיון**). יצוין כי בקשה זהה לגילוי
3 ועיון הוגשה בתיק ההתנגדות שנסגר ותגובת ב"כ היועמ"ש היתה כי "לאור המפורט
4 בבקשה, סבור ב"כ היועץ המשפטי לממשלה, כי יש להיעתר לה". במסגרת הבקשה לגילוי
5 ועיון, עתרו המשיבים שביהמ"ש יורה על גילוי ועיון ב:
6
7 **"כתב האישום ופס"ד המלא שקבע מדוע המשיבה מרצה שנים בבית המחבוש, כמובן**
8 **תחת חיסיון ומחיקת זהויות לא רלוונטיות. חשיפת ראיות אלו הינן משקולי צדק ובפרט**
9 **לאור נימוקי החלטה כבוד בית המשפט מיום 10.2.20... כמו כן מבוקש צו כנגד משטרת**
10 **ישראל לגלות כל תיק החקירה שנפתח למשיבה ר'... וכן צו כנגד כל קופות החולים ו/או**
11 **בתי החולים ו/או לשכות הרווחה ו/או כל מוסד לחשיפה וגילוי של מצב בריאותו של**
12 **המנוח הפיזי והנפשי. וכן צו כנגד הבנקים השונים בו היה חשבון המנוח לחשיפת פעולות**
13 **בחשבון משנת 2000 ועד פטירת להיום.**" (ההדגשות במקור)
14
15 10. המשיבים טענו בבקשה לגילוי ועיון, שהמבקשת היא אישה מסוכנת שביצוע מעשים
16 פליליים אינו זר לה. לטענתם, יש צורך בקבלת הראיות הנדרשות מאחר ואלה יכולות
17 להיות חשובות לביסוס הבקשה לביטול הצוואה. לטענתם, גילוי וחשיפת הראיות נדרשים
18 משיקולי צדק וחקירת האמת.
19
20 11. ביום 2.12.20 הגישה המבקשת את תגובתה לבקשה לגילוי ועיון. המבקשת התנגדה לגילוי
21 ועיון שהתבקש וטענה בין היתר שהזכות לפרטיות הינה זכות יסוד אשר לא ניתן לפגוע בה
22 אלא מטעמים מיוחדים אשר לא הובאו בבקשה לגילוי ועיון. עוד נטען, שקיים צו איסור
23 פרסום גורף מיום 17.4.19 שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי ושחל על כתב האישום ועל פרטי
24 המקרה שבגיניו המבקשת מרצה עונש מאסר. לדבריה, היה על המשיבים שעותרים לחשיפת
25 תיק החקירה ומסמכים מתוך התיק הפלילי, לפנות לביהמ"ש המחוזי שדן בהליך הפלילי
26 שהרי הוא זה שהורה על איסור הפרסום. לטענתה, חשיפת המסמכים המבוקשים תגרום
27 נזק בלתי הפיך למבקשת, לצדדי ג' ולקורבנות העבירה. בנוסף, אין ולא היה קשר בין
28 נסיבות עריכת הצוואה, כשרותה, כשרות המצווה והקשר בין המנוח למבקשת לבין עובדות
29 המקרה הפלילי שאירע לאחר פטירת המנוח וכ-5.5 שנים לאחר עריכת הצוואה.
30
31 12. ביום 6.12.20 ניתנה החלטת ביהמ"ש קמא בבקשת הגילוי והעיון (להלן: **ההחלטה**
32 **הראשונה**). ביהמ"ש קמא נעתר לבקשה לגילוי כתב האישום ופסק הדין של ביהמ"ש
33 המחוזי שבגיניו מרצה המבקשת עונש מאסר וכן לגילוי תיק החקירה במשטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 שבגיני הוגש כתב האישום ונקבע שהחומר יועבר לעיונו של ביהמ"ש בלבד. ביהמ"ש ציין
2 שלגבי הבקשה לגילוי חומר רפואי וחשבונות בנק תינתן החלטה בשלב מאוחר יותר.
3
- 4 ביהמ"ש קמא נימק את החלטתו בכך שלמסמכים המבוקשים יש חשיבות רבה לשאלת
5 כשרותה של הצוואה. צוין בהחלטה הנ"ל שבדיון מיום 10.2.20 אמרה המבקשת לאחר
6 סגירת ההקלטה, שיש קשר בין מעצרה לעיזבון המנוח. נפסק שקיימת חשיבות רבה בגילוי
7 החומר המבוקש אשר יתכן שרק בעזרתו יוכלו המשיבים להוכיח את תביעתם לביטול
8 הצוואה. על מנת לשמור על פרטיות המבקשת ועל איסור הפרסום, תוך אי מניעת זכותם
9 של המשיבים להוכיח את תביעתם, נקבע שהחומר יוגש לעיונו של ביהמ"ש בלבד. עוד נקבע,
10 שכל טענה מצד המבקשת שלא לגלות את החומר הנוגע למעצרה, יש בו ניסיון שלא בתום
11 לב למנוע מביהמ"ש להכריע בשאלות המהותיות בתיק זה.
12
- 13 ביום 14.12.20 התייצב ב"כ המבקשת בפני ביהמ"ש קמא והגיש מעטפה שבה כתב האישום
14 המתוקן, פרוטוקול דיון הכרעת הדין וגזר הדין של ביהמ"ש המחוזי.
15
- 16 ביום 15.12.20 ניתנה החלטת ביהמ"ש קמא במסגרתה הוא הורה למשטרת ישראל להעביר
17 לידי בלבד את מלוא תיק החקירה בעניינה של המבקשת אשר בגינו הוגש כתב האישום
18 ושכתוצאה ממנו המבקשת מרצה מאסר בפועל. נקבע שהחומר יועבר במעטפה סגורה לידי
19 המותב בלבד ולא יסרק לתיק. (להלן: ההחלטה השנייה).
20
- 21 ביום 16.12.20 ניתנה החלטה נוספת של ביהמ"ש קמא בה נקבע כי "בהמשך להחלטה מיום
22 15.12.20 פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי) מתבקשת בשלב זה להעביר לעיוני לשכתני
23 במעטפה סגורה לעיוני בלבד את חקירתה במשטרה במלאה של הגב' ר'... ושל השותף
24 לעבירה, וזאת בהקדם האפשרי." (להלן: ההחלטה השלישית).
25
- 26 ביום 16.12.20 הגישה המבקשת בקשה בהולה במעמד צד אחד לעיכוב החלטות מיום
27 6.12.20, 15.12.20 ו-16.12.20 (ההחלטה הראשונה, השנייה והשלישית - להלן: הבקשה
28 לעיכוב ביצוע). ביום 17.12.20 קבע ביהמ"ש קמא שהבקשה לעיכוב ביצוע תידון בדיון
29 הקבוע לצדדים ליום 20.12.20 והורה שעד למועד הדיון ביצוע ההחלטות יעוכב.
30 ביום 20.12.20 התקיים דיון שבסופו נקבע שההחלטה בעניין עיכוב הביצוע תשלח לצדדים.
31
- 32 ביום 4.1.21 דחה ביהמ"ש קמא את הבקשה לעיכוב ביצוע ההחלטות (להלן: ההחלטה
33 הרביעית).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1
2 במסגרת החלטה זו, התייחס ביהמ"ש קמא לחומר שהועבר לעיונו ע"י ב"כ המבקשת (כתב
3 האישום המתוקן, הכרעת הדין וגזר הדין) וציין כי "חומר זה הועבר לעיני ביהמ"ש בלבד,
4 כשיודגש שבסעיף 2 לעובדות המפורטות בכתב האישום יש התייחסות לצוואת המנוח".
5 בנוסף נקבע, שהתנהלות המבקשת חמורה ומטרתה לסכל אפשרות להגיע לחקר האמת.
6 עוד נקבע כי "מובהר שהיה והמבקשת תיבחר להגיש ערעור לביהמ"ש מחוזי יועבר העתק
7 מכתב האישום המתוקן וגזר הדין לעיון השופט שידון בערעור על מנת שיוכל להכריע
8 בערעור". עוד נקבע, שבקשת המבקשת חותרת תחת כלל זה (הכלל בדבר שופט אחד
9 למשפחה אחת) בחוסר תום לב, כשבמקרה בו עסקינן יש יותר מ'ראשית ראייה' הקושרת
10 בין ריצוי העונש לצוואת המנוח. הודגש שהתבקש בשלב זה קבלת העתק חקירת המבקשת
11 והשותף לעבירה בלבד, תוך שביהמ"ש מתיר להשחיר את שמם של צדדי ג' שאינם
12 המבקשת והשותף לעבירה. נקבע שלאור כל האמור לעיל, אין כל בסיס לעיכוב ביצוע גילוי
13 המסמכים ויש לחייב את המבקשת בהוצאות לטובת המשיבים 1-4 בסך 2,000 ₪.
14
15 המבקשת לא השלימה עם החלטות ביהמ"ש קמא והגישה את בקשת רשות הערעור שלפני .18
16 (להלן: **הבקשה**), במסגרתה היא מבקשת לערער על ארבע ההחלטות שניתנו ע"י ביהמ"ש
17 (ההחלטה הראשונה, השנייה, השלישית והרביעית – להלן: **החלטות ביהמ"ש קמא**).
18
19 ביום 19.1.21, ועל מנת שבקשת רשות הערעור לא תהפוך תאורטית, נעתרתי לבקשת .19
20 המבקשת לעיכוב ביצוע ההחלטות. קבעתי גם שהבקשה מצריכה תשובה. משהוגשה
21 תשובת המשיבים, ניתנת החלטתי.
22
23 **ב. תמצית טענות המבקשת**
24
25 1. יש לבטל את החלטות ביהמ"ש קמא משהן ניתנו תוך חריגה מסמכות ובניגוד לדין.
26
27 2. מבוקש שיתאפשר למבקשת להעביר לעיונו של ביהמ"ש המחוזי בלבד את כתב האישום .2
28 והכרעת הדין, את המשפטים הבודדים בחקירת המבקשת והשותף לעבירה בה נזכרת
29 צוואת המנוח על מנת שייוכח שהם לא רלוונטיים. גילויים למשיבים יפגע בחיסיון התיק
30 הפלילי ולאור הרגישות הרבה בחשיפת פרטים ממנו, השחרתם לא תועיל.
31
32 3. על כל פרטי הפרשה שביגנה מרצה המבקשת עונש מאסר קיים חיסיון וצו איסור פרסום .3
33 גורף, שניתן ע"י ביהמ"ש המחוזי ביום 17.4.19. אין כל רלוונטיות וקשר בין המעשה הפלילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 בו הורשעה המבקשת לבין כשרותה של הצוואה שנחתמה ע"י המנוח חמש שנים טרם ביצוע
2 המעשה הפלילי ע"י המבקשת. היעדר הרלוונטיות כשלעצמו ופער המועדים בין מועד ביצוע
3 העבירה לבין מועד עריכת הצוואה, אמורים היו להביא לדחיית בקשת הגילוי והעיון על
4 הסף.
5
- 6 .4 בקשת המשיבים לחשיפת תיק החקירה המשטרתי ומסמכים מתוך התיק הפלילי צריכה
7 היתה להיות מוגשת לביהמ"ש המחוזי שנתן את צו איסור הפרסום לבקשת המדינה, וב"כ
8 המשיבים אף הציע לעשות זאת במהלך הדיון שהתקיים ביום 20.12.20 אך ביהמ"ש קמא
9 הניא אותו מכך.
10
- 11 .5 ניתן להגיע לחקר האמת ללא פגיעה מיותרת בזכויות יסוד כגון הזכות לפרטיות, כאשר
12 המשיבים לא הציגו אינטרס לגיטימי המצדיק פגיעה קשה בפרטיות כשלא הוכחה כל
13 רלוונטיות של אותם המסמכים להליך ביטול הצוואה. כמו כן, היה על ביהמ"ש קמא
14 להורות ראשית על חשיפת המסמכים הרפואיים בלבד ורק לאחר שהמסמכים והעדויות
15 ייבחנו וככל שעדין יהיה צורך במסמכים נוספים, יהיה אולי מקום לחשיפת פרטים נוספים
16 מההליך הפלילי לעיני ביהמ"ש בלבד.
17
- 18 .6 בימ"ש קמא סטה מדיני הראיות. סעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-
19 1995 (להלן: **חוק בית המשפט לענייני משפחה**) הקובע כי לביהמ"ש לענייני משפחה
20 הסמכות לסטות מדיני הראיות וסדרי הדין והוא רשאי לנהוג בדרך הנראית לו הטובה
21 ביותר, קובע באופן מפורש שאין בהוראה זו בכדי לגרוע מכללי חסינות עדים או כללי ראיות
22 חסויות. במקרה דנן, מדובר בראיות חסויות על פי צו איסור פרסום. כמו כן, סעיף 8(ה)
23 לחוק בית המשפט לענייני משפחה מחריג תובענות שעניינן ירושה וקובע שעליהן לא יחול
24 סעיף 8(א).
25
- 26 .7 קיים חשש לכאורה להטיית משפט כנגד המבקשת וניכרת התנהלות מגמתית של ביהמ"ש
27 קמא לטובת המשיבים. הדבר נלמד בין היתר מהעובדה שביהמ"ש נתן את החלטתו בבקשה
28 לעיכוב ביצוע בטרם שהוגשה תגובת המשיבים לבקשה למחיקה על הסף של הבקשה לגילוי
29 ועיון (מיום 27.12.20) תוך חיוב המבקשת בהוצאות בסך 2,000 ₪ לטובת המשיבים, מבלי
30 שבכלל הוגשה תגובה מטעמם לבקשה לעיכוב ביצוע ובעוד תלויה ועומדת בקשה למחיקתה
31 של הבקשה לגילוי ועיון. בנוסף, ביהמ"ש קמא התעלם מכשלים פרוצדורליים חמורים של
32 המשיבים כגון אי צירוף תצהיר לבקשות, אי התייצבות משיבים לדיון ואיחור בהתייצבות
33 של משיב 1.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
- ג. **תמצית טענות המשיבים**
1. יש לדחות על הסף את בקשת רשות הערעור.
2. יש לדחות את הבקשה מאחר שהמבקשת מערערת על ארבע החלטות בערעור אחד. כמו כן, המבקשת טוענת בשם מדינת ישראל טענת חיסיון בעוד המדינה דורשת את חשיפת החומרים.
3. חיסיון התיק הפלילי הוא לטובת צד ג' ולא לטובת המבקשת. קיים חיסיון באופן מובנה בביהמ"ש למשפחה ועיון של ביהמ"ש עצמו בחומר החקירה שומר על החיסיון הנטען. ביהמ"ש קמא כבר נחשף לחלק מהראיות הקשורות לעיזבון.
4. המבקשת פעלה בחוסר תום לב, עת לא גילתה את מספר ההליך הפלילי שהתנהל נגדה. כמו כן, היא לא המציאה אישור שהיא פנתה לביהמ"ש לקבלת אישור להסרת החיסיון מהתיק הפלילי שבעקבותיו היא מרצה עונש מאסר. בנוסף, המבקשת כלל לא הציגה למשיבים או לביהמ"ש את תעודת החיסיון.
5. ביהמ"ש קמא נחשף אישית להודאתה של המבקשת בדיון בפניו ביום 10.2.20 לפיה קיים קשר בין מאסרה לבין צוואת המנוח, כפי שעולה מהחלטת ביהמ"ש קמא מיום 4.1.21. ביהמ"ש קמא נתן את החלטותיו בדבר צו גילוי למשטרה ולפרקליטות מחוז ת"א (פלילי) רק לאחר שהמבקשת סירבה לגלות את החומר בעצמה. הצו לגילוי פרטי המעשים הפליליים ניתן לעיני ביהמ"ש בלבד תוך מחיקת פרטים מזהים, לאחר שביהמ"ש קמא נחשף לדברי המבקשת לפיהם מאסרה קשור לעיזבון המנוח. ביהמ"ש קמא עמד על בירור האמת וחשיפת מעשיה הפליליים של המבקשת ומכאן שבקשת רשות הערעור של המבקשת היא "למניעת חיקור דין ואמת".
6. לביהמ"ש זכות מוקנית בדיון לבקש מכל עד שבפניו או מבעל דין, לקבל לידיו את כל המידע והמסמכים שיש ברשותו (סעיף 69 לתקנות סדר הדין האזרחי תשע"ט – 2018 וסעיף 45 לפקודת הראיות הדין בחיסיון לטובת הציבור).
7. המבקשת "לא הציגה ראיה או ראשית ראיה ועובדות ותצהיר המקימות את עילת בקשתה – מה הנזק שיגרם לה אם ביהמ"ש קמא ייחשף למעשי המבקשת הפליליים הקשורים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

1 למנוח". המבקשת טוענת את טענותיה ללא ראיות וללא בסיס, מקום שהמשפט דורש גילוי
2 וחשיפת האמת הקושרים את המבקשת ושותפה ל"עוקץ המטפלות".
3
4 .8 המבקשת מנסה לאחוז את החבל בשני קצותיו. מצד אחד היא מגלה את המסמכים
5 שלטענתה חל עליהם חיסיון, עת המבקשת הגישה במעטפה סגורה העתק מכתב האישום
6 לידי ביהמ"ש קמא ומצד שני, היא טוענת לחיסיון ולא מוכנה שביהמ"ש ייחשף לשאר פרטי
7 החקירה. ישנו חיסיון גורף גם לכל הדיונים בביהמ"ש לענייני משפחה, והמבקשת
8 משתמשת במושג חיסיון שלא בתום לב.

9
10 **ד. דיון והכרעה**

11
12 .1 לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי לדון בבקשה, לתת רשות ערעור בהתאם לתקנה
13 149(2)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2018, ולקבוע שדין הערעור להתקבל,
14 מהטעמים שיפורטו.

15
16 .2 ככלל, ערכאת הערעור תתערב בהחלטת ביניים רק כאשר להחלטה נשוא הערעור השפעה
17 רבה על זכויות הצדדים ואם יהיה קשה להביא לתיקון הפגם או שהוא בעל השפעה מכרעת
18 על הדיון.

19
20 ברע"א 7682/06 אליהו חברה לביטוח נ' חיים אלוש (25.6.07) נקבע כי :

21
22 "ככל שהחלטת הביניים היא בעלת השפעה מכריעה יותר על זכויות הצדדים או על
23 אופן ניהול הדיון בערכאה הדיונית, כך שיהיה קשה יותר להשיב את המצב לקדמותו אם
24 יתברר בשלב מאוחר יותר שהחלטה היתה שגויה, ייטה בית המשפט שלא לדחות את
25 הברור לשלב הערעור על פסק הדין... הנטייה להתיר את הערעור המידי תתגבר ככל
26 שהחלטת הביניים היא בעלת אופי בלתי הזיר..."

27
28 כמו כן, כפי שציין כב' סגן הנשיא השופט שוחט ברמ"ש 24581-12-18 מ.ב. נ' ש.ב. (4.2.19) :

29
30 "כידוע, ערכאת הערעור אינה נוהגת להתערב בהחלטות הערכאה הדיונית הנוגעות לסדרי
31 דין, לרבות החלטות שעניינן גילוי מסמכים. חריגים לכלל זה הם מקרים בהם החלטתה
32 של הערכאה הדיונית נוגדת את הדין או גורמת לעיוות דין... לעניין גילוי מסמכים נפסק
33 עוד, כי ערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית, אלא אם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 מסקנתה אינה מתקבלת על הדעת בשום פנים, או שנעלמו מבית המשפט נסיבות שהיה
2 חייב להתחשב בהן".
3
4 בענייננו, מתקיימים החריגים לכלל אי ההתערבות. החלטות ביהמ"ש קמא אינן עולות
5 בקנה אחד עם הדין ויגרמו למבקשת לעיוות דין.
6
7 3. ראשית יצוין שב"כ המבקשת כבר העביר לעיון ביהמ"ש קמא עוד ביום 14.12.20 את כתב
8 האישום, הכרעת הדין וגזר הדין בעניינה של המבקשת ולכן בנוגע לרכיב זה בהחלטה
9 הראשונה, מדובר במעשה עשוי.
10
11 4. סבורני שביהמ"ש קמא חרג מסמכותו כשהורה על גילוי ועיון של כתב האישום, הכרעת
12 הדין וגזר הדין כמו גם על העברת מלוא תיק החקירה לעיונו, עת קיים חיסיון וצו איסור
13 פרסום גורף על פרטי המקרה שניתן על ידי בית המשפט המחוזי.
14
15 5. תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: תקנות העיון)
16 הן התקנות המתוות את הדין באשר לעיון בתיקי בית המשפט. תקנה 4 לתקנות העיון
17 העוסקת בזכות העיון של מי שאינו בעל דין קובעת:
18
19 "(א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן – בקשת עיון),
20 ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
21 (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור,
22 לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
23 ...
24 (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לענייניו בתיק
25 של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות
26 הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.
27 ...
28 (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או
29 הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין
30 או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת
31 אמצעים למניעת זיהום של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את
32 היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת."
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

1 בע"א 2840/20 מרכז מכרות היהלומים בע"מ נ' כפריס אן.די.סי. בע"מ (29.11.2020) נקבע
2 כי:

3

4 "על-פי לשון התקנות, יש להגיש בקשה לעיון לבית המשפט שבו התברר ההליך שהעיון
5 בו מבוקש. תקנה 4(א) לתקנות העיון קובעת בהקשר זה כי "כל אדם רשאי לבקש מבית
6 המשפט לעיון בתיק בית משפט". בתקנה 1 מוגדר המונח "תיק בית משפט" כדלקמן –
7 "תיק בית משפט, לרבות כל המסמכים והמוצגים שבו, הנמצא בבית המשפט שבו
8 מתבקש העיון או בארכיבו". תקנה 4(ב) לתקנות העיון מוסיפה וקובעת כי "בקשת עיון
9 תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע
10 נשיא בית המשפט" ... מהוראות אלה למדים אנו כי לא ניתן להגיש בקשת עיון בבית
11 משפט מסוים שהתיק לא נדון לפניו כלל..."

12

13 אף אם נתעלם מקיומו של צו איסור פרסום גורף על פרטי המקרה, הכלל בנוגע לעיון בכל
14 תיק הוא שיש להפנות את הבקשה לביהמ"ש בו מתנהל התיק שבו מעוניינים לעיון. מכאן,
15 שביהמ"ש קמא חרג מסמכותו עת קבע שיש לחשוף בפניו את פרטי כתב האישום, הכרעת
16 הדין וגזר הדין וכן את כל תיק החקירה במטרה מבלי קבלת אישורו של בית המשפט
17 המחוזי שדן בהליך הפלילי בעניינה של המבקשת ושהורה על צו איסור פרסום. היה על
18 המשיבים להפנות בקשתם לבית המשפט המחוזי, שהוא ביהמ"ש שבו התברר ההליך
19 שהעיון בו התבקש ולא לביהמ"ש קמא. קביעת ביהמ"ש קמא שהחומר יובא לעיונו בלבד
20 ולא ייחשף לעיני המשיבים, אין בה כדי לרפא את הפגם שבהגשת הבקשה לביהמ"ש שאינו
21 מוסמך ליתן את ההחלטה בעניין. השיקולים שיבחן ביהמ"ש בבקשה לעיון בתיק המתנהל
22 בפניו והמנויים בתקנה 4(ד), נסמכים על היכרותו של המותב שניהל את התיק עם החומר
23 הקיים בו ולכן הוא (ולא מותב ביהמ"ש אחר) ידע לאזן את הצורך בעיון עם השיקולים
24 למנוע את העיון בו, ככל שהם קיימים. תקנה 4(ו) הנ"ל אף מעניקה למותב שבפניו מתנהל
25 ההליך את הסמכות להתנות את העיון בתנאים שנראים לו לאור היכרותו עם החומרים
26 הקיימים על כל היבטיהם ורגישויותיהם, ככל שישנם.

27

28 החובה לפנות לערכאה שבפניה מתנהל ההליך לצורך עיון בכתבי בי דין, קיימת ביתר שאת
29 בהינתן קיומו של צו איסור פרסום על פרטי המקרה. ניתן להסיק זאת גם מסעיף 70(גא)
30 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 הקובע כי "ציווה בית המשפט על איסור
31 פרסום לפי סעיף 70(ד), (ה) או (ה1), רשאי מי שמעוניין בביטול האיסור, לרבות כלי
32 תקשורת, להגיש לבית המשפט שנתן את הצו בקשה לביטולו..."

33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 למעלה מן הצורך יצוין כי לשאלה האם צו איסור פרסום נכנס לגדרי "איסור שבדין" הקבוע
2 בתקנה 4(א) לתקנות העיון והאם קיומו של צו איסור פרסום משמעותו בהכרח איסור עיון
3 בתיק, התייחס ביהמ"ש העליון בבג"ץ 5699/07 יובל יועז, עיתונאי נ' היועץ המשפטי
4 לממשלה ואח' (23.04.2009) בפסקה 4, שם נקבע כי:
5
6 "בעניין שלפניי חלקים מסוימים מתוך כתבי-הטענות המצויים בתיקי בית-המשפט,
7 אסורים לפרסום על-פי צו בית-משפט. כאמור, המבקש אינו מלין כנגד צו איסור הפרסום
8 עצמו. בנסיבות אלה, השאלה המתעוררת הינה האם צו איסור הפרסום עולה כדי "איסור
9 על-פי דין" כאמור בסיפא של תקנה 4(א), באופן שהצו אוסר לא רק על פרסום החומר
10 הנדון אלא גם על עיון בו. על-פני הדברים, נוכח מעמדו החוקתי של עקרון פומביות הדין
11 המעוגן בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ובהתחשב במעמדה הרם של זכות הציבור לדעת
12 בשיטתנו המשפטית, יש לכאורה מקום לטענה לפיה צו איסור פרסום הנוגע לכתבי-
13 טענות שהוגשו לתיק בית-משפט, אין משמעותו בהכרח איסור על עיון בהם שלא למטרות
14 פרסום. לפי גישה זו, השאלה אימת צו איסור פרסום הנוגע לחומר הנכלל בתיק בית-
15 משפט, חל מבחינת היקפו גם על עיון באותו החומר, תלויה בפרשנות הצו ועליה להיבחן
16 בכל מקרה לפי נסיבותיו. מטבע הדברים, קשה להציג רשימה ממצה של השיקולים
17 הרלוונטיים להכרעה בעניין זה. בין היתר, ראוי לשקול את סוגו ומהותו של החומר בתיק
18 בית-המשפט שפרסומו נאסר; התכליות המונחות בבסיסו של צו איסור הפרסום,
19 והשאלה האם ובאיזו עוצמה תכליות אלה ייפגעו בעקבות העיון בחומר שפרסומו אסור;
20 הטעמים אשר לשמם מבוקש העיון, ואיזונים הראוי אל מול זכויות ואינטרסים מתנגשים;
21 הקצאת המשאבים הנדרשת לשם התרת העיון המבוקש ועוד. על-פני הדברים, בעוד
22 שבמקרה הרגיל הכלל הוא לאפשר עיון והנטל הוא על הטוען להגבלתו, נוטה אני לדעה
23 כי כאשר מדובר בחומר בתיק בית-משפט שהוצא לגביו צו איסור פרסום, הכלל הוא כי
24 אין לאפשר עיון בחומר והנטל הוא על מי שמבקש לעיין בחומר הנ"ל לשכנע מדוע ראוי
25 להתיר לו את העיון על-אף קיומו של צו איסור פרסום. בהמשך לדברים האמורים יוער כי
26 אף בנסיבות בהן המסקנה המתבקשת היא כי צו איסור הפרסום אינו אוסר על עיון בחומר
27 ולפיכך אינו מקים "איסור לפי דין" כאמור בסיפא של תקנה 4(א), אין בכך כדי לשלול
28 את שיקול-דעתו של בית-המשפט לפי תקנה 4(ד) ו-4(ו) לאסור על העיון או לסייגו
29 בהתאם לשיקולים עליהם עמדנו בפסקה 3 לעיל".
30
31 הדברים נאמרו למעלה מן הצורך, שכן מלכתחילה היה על ביהמ"ש קמא למשוך ידו
32 מהחלטה בנוגע לגילוי ועיון במסמכים בתיק שאינו מתנהל בפניו, בין אם קיים לגביו צו
33 איסור פרסום ובין אם לאו. עוד יובהר, שצו איסור פרסום חל על כולם, גם על בתי המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1 ביהמ"ש לא יכול להפר צו איסור פרסום ולעיין בעצמו בתיקים שקיים לגביהם צו איסור
2 פרסום. יצוין שצו איסור הפרסום לא הוצג בפני אולם קיומו של צו זה אינו שנוי במחלוקת
3 והמשיבים אינם חולקים על עצם קיומו של איסור פרסום בנוגע לפרטי התיק. התיק הפלילי
4 מתנהל בפני ביהמ"ש המחוזי, אשר הטיל את צו איסור הפרסום על פרטי המקרה.
5 משהמשיבים רצו לעיין בחומרים מהתיק הפלילי שנוהל כנגד המבקשת ושבמסגרתו ניתן
6 צו איסור הפרסום, היה עליהם לפנות לביהמ"ש שבו התנהל ההליך הפלילי ולהגיש בפניו
7 את בקשתם. ביהמ"ש קמא אינו מוחרג מאיסור הפרסום שהוטל, אף אם הוא קבע כי
8 החומרים האסורים בפרסום יגולו לעיניו בלבד.
9
- 10 לביהמ"ש המחוזי שידון בבקשה לעיון בתיק הפלילי מסורה הסמכות לקבוע את האופן שבו
11 יתבצע העיון וגילוי המסמכים מהתיק, ככל שיעותר לבקשה והוא מוסמך לתחום ולהגדיר
12 את אופן והיקף העיון ולשקול את השיקולים שיאזנו בצורה הראויה בין האינטרסים
13 השונים של כל הצדדים, לרבות של צדדים שלישיים וקורבנות העבירה.
14
- 15 כאמור, ביהמ"ש קמא הורה למשטרת ישראל ולפרקליטות מחוז ת"א (פלילי) (ההחלטה
16 השנייה והשלישית) על העברת מלוא תיק החקירה בעניינה של המבקשת לעיונו של ביהמ"ש
17 קמא. הן משטרת ישראל והן הפרקליטות אינן צד להליכים המתנהלים בביהמ"ש קמא
18 ולא ניתנה להם האפשרות להגיב לבקשת העיון והגילוי. פרקליטות מחוז ת"א (פלילי),
19 המייצגת את המאשימה (המדינה) בתיק הפלילי, כלל איננה צד בהליכים בפני ביהמ"ש
20 קמא. העובדה שהאפוטרופוס הכללי המייצג את המדינה בהליך בביהמ"ש קמא נתן את
21 הסכמתו לבקשת הגילוי והעיון, אין בה כדי להציג את "עמדת המדינה" בכל הנוגע לעיון
22 וגילוי התיק הפלילי ככל שתוגש בקשה לערכאה המתאימה. הדברים מקבלים משנה תוקף
23 אף מדברי ב"כ האפוטרופוס הכללי בדיון שנערך ביום 20.12.20 בביהמ"ש קמא, לפיהם
24 בעת מתן צו קיום הצוואה לא היה ידוע לו ההליך הפלילי בעניינה של המבקשת. הרשם
25 לענייני ירושה, על אף שהוא גוף של המדינה, אינו "המדינה" לעניין ההליכים הפליליים. גם
26 דבריו הנוספים של ב"כ היועמ"ש באותו הדיון, לפיהם ככל שיעוכבו ההחלטות בנוגע לגילוי
27 ועיון הוא יתמוך בהגשת בקשה מתאימה לביהמ"ש המחוזי תוך צירוף משטרת ישראל
28 והפרקליטות, מלמדת שאף הוא סבר שזו הדרך בה היה על המשיבים לפעול. משכך, גם
29 טעמים אלה, מצדיקים את קבלת הערעור והקביעה שהסמכות לדון בבקשה לעיון בתיק
30 הפלילי מסורה רק לערכאה שבפניה נדון אותו הליך פלילי.
31
- 32 באשר לערעור על ההחלטה הרביעית, במסגרתה נדחתה בקשת המבקשת לעיכוב ביצוע
33 ההחלטות, גם דינו של ערעור זה להתקבל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

- 1
2 כידוע, השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול בבקשה לעיכוב ביצוע הם שניים. **האחד**: סיכויי
3 ההצלחה בערעור. **השני**: בחינת מאזן הנוחות והאם הוא נוטה לטובת מבקש עיכוב הביצוע
4 כך שככל שיזכה המערער לאחר שהחלטה בוצעה, יהיה קשה להשיב את המצב לקדמותו.
5 בין שיקולים אלה מתקיים יחס של מקבילית כוחות, לפיו ככל שסיכויי הערעור טובים יותר
6 ניתן להקל בבחינת שיקולי מאזן הנוחות, ולהיפך. ואולם בפסיקה ניתנה הבכורה לשיקולי
7 מאזן הנוחות (רע"א 7523/20 **מדינת ישראל רשות מקרקעי ישראל נ' מחמוד עלי בכרי**
8 **7.1.21**); ע"א 4116/20 **פיגה חיה (ציפורה) הוד נ' שושנה בריכטא** (17.9.20); א' גורן,
9 **סוגיות בסדר דין אזרחי** (מהדורה 13, 2020) בעמ' 1082).
- 10
11 **13.** במקרה דנן, ביהמ"ש קמא כלל לא בחן את השיקולים הרלוונטיים והתייחס בהחלטתו
12 בעיקר לחוסר תום ליבה של המבקשת ולהתנהלותה אשר לגישתו "מטרתה לסכל אפשרות
13 להגיע לחקר האמת". מאזן הנוחות, שלו כאמור ניתנה הבכורה, נוטה בברור ובאופן מובהק
14 לטובת עיכוב ביצוע ההחלטות, שכן הנזק שיגרם למבקשת ככל שלא יעוכב ביצוע ההחלטות
15 הינו נזק בלתי הפיך וחמור ולא ניתן יהיה להשיב את הגלגל לאחור באם יתקבל הערעור.
16 אף אם סבר ביהמ"ש קמא שסיכויי הערעור נמוכים, מאזן הנוחות היה צריך להטות את
17 הכף לעבר עיכוב ביצוע ההחלטות עד להכרעה בערעור לכשיוגש.
- 18
19 **14.** **סיכומו של דבר**: דין הערעור להתקבל בנוגע לארבעת ההחלטות של בית משפט קמא והן
20 מבוטלות. ביהמ"ש קמא לא היה רשאי להורות על גילוי ועיון כפי שהורה.
- 21
22 **15.** משקיבלתי את הערעור על ההחלטה על עיכוב הביצוע, חיוב המבקשת בהוצאות המשיבים
23 שנקבעה על ידי ביהמ"ש קמא בהחלטה הרביעית – מבוטלת.
- 24
25 **16.** משהערעור התקבל, המשיבים ישלמו למבקשת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של
26 10,000 ₪. הערובה שהפקידה המבקשת, על פירותיה, תושב לה באמצעות ב"כ.
- 27
28 **17.** פסק הדין מותר לפרסום בכפוף להשמטת כל פרט מזהה.
- 29
30 ניתן היום, י"ב ניסן תשפ"א, 25 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.
- 31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 15810-01-21 ר' נ' ב' ואח'

נפתלי שילה

נפתלי שילה, שופט

1
2
3
4